

Turčin prikima in korači dalje, jaz pa z Bošnjakom nekoliko postojim, na videz prižigovaje si smodko, in ga prašam, zakaj ga je tako pridušil.

„Čuj, gospodin“ — odgovori — „s tem sem mu pokazal, da vem skrivna znamenja turških tolovajev. Dokler je ta slepar z nama in se obnaša tako, kakor si zdaj slišal, da sem mu ukazal, ne bo nihče streljal po nama, čeravno sem prepričan, da so grmi ob onem-le rebbru jih polni. Če bi pa on pustil, da mu pade palica iz roke, ali če bi jo celó kviško vzdignil — kar bi storil takrat, ko bi v grmovji zagledal puške lopov, bi se te puške gotovo sprožile proti nama. Zato morava po goščavi biti mu tik za petami in jaz mu bom ukazal, da se ne sme nazaj ozreti, če se ozre, se bo sprožil tvoj revolver“.

„Je li to tako nevarno?“ — vprašam jaz in postojim, ker svoje kože bi vendar ne bil rad zastavil za živinske kože.

„Ej, ne, gospodin“ — odgovori mirno — „to je le previdnost in strah za tega hadžija. Jaz bi skoro stavil, da bi se nama tako nič ne zgodilo, ker so turčini preveč preplašeni; ali bolje je bolje, hadži bo nama ne le za varstvo v vasi, marveč bo tudi onega turka na vso moč pregovarjal, naj ti dá kože, in dobil jih boš prav vredno, zato sem ti porok. Le preveč vredne se ti ne smejo zdeti, — pa saj to sam znaš, ker si trgovec.“

V tem doideva zopet hadžija, ki je širokih korakov pot pod sabo pobiral. Kmalu smo jeli iti v breg in meni je bilo prav težko dohajati turčina in mojega Bošnjaka, ki je bil prvemu vedno za petami. Jaz sem večkrat skušal spustiti se v pogovor s turčinom, pa ta ni bil nič kaj vljuden, dajal je le kratke odgovore, čeravno mu je Bošnjak pridno pravil, da zdaj polomesec ne bo več vladal križa in da je s turškim gospodarstvom pri kraji, toraj bo moral uže tudi on odvaditi se misli, da je vsak kristjan pes. Na vse to je hadži odločno prikimal (Turek takrat, kedar kaj zanika, prikima, kedar pa pritrdi, odkima) in nekaj mrmral, kar je neki bila huda kletev, za katero se pa nisva brigala.

(Dalje prihodnjič.)

Mnogovrstne novice.

* Sveta dežela judom zastavljena. V časniku „Luth. Kirchenzeitung“ beremo to-le: „Ko je nedavno baron Rothschild Turkom 200 milijonov frankov posodil, mu je sultan moral celo deželo Palestino zastaviti. To je gotovo za jude, kateri že davno po tem hrepenijo, da bi se ondi naselili, jako važna dogodba. In res že velika množica judov se tje preseluje in kakor neki angleški časnik poroča, pričinja se prerokovanje o skupščini „naroda božjega spolnovati“. — Ker ravno sedaj iz Dunaja preganjajo mnogo oderuhov z judovskimi imeni, je po takem za te preganjance dobro skrbjeno, kajti oni morejo nemudoma se preseliti v obljubljeni deželo.

* Novi dokaz „povzdige narodnega gospodarstva v Avstriji“! Cinkov rudnik glasovitega nekdanjega poslanca Brandstätterja v Pohorji, katerega vrednost je rudarski svetovalec Beust, brat avstrijskega poročnika v Parizu, na 1 milijon gold. cenil, in kateremu je ministerstvo 60.000 gold. posojila dalo, je bil 21. dne u. m. v last trgovcu Pirhanu prodan, katerega je pri javni dražbi za 50, reci petdeset goldinarjev kupil, — more li kaj boljšega dokaza onega švindelnarja biti, ki so mu imé „des volkswirtschaftlichen Aufschwunges“ dali!

* O osnovi srednjih šol v Bosni se poroča dunajskem časniku „Vaterland“ iz zanesljivega vira sledeče:

„Vlada namerava v Sarajevu napraviti gimnazijo, katera se ima odpreti uže prihodnje leto. Organizacijo te gimnazije ponudila je profesorju c. kr. akademične gimnazije gosp. Šumanu, ki je rodom Slovenec in je pred prestavo na Dunaj, bil profesor gimnazije v Mariboru. Al on se neki do sedaj ni še odločil, da prevzame ono težavno nalogo; učitelji bi imeli se vzeti izmed Slovencev in Čehov.“ — „Obzor“ temu poročilu dodaja sledečo opazko: „Mi lahko razumemo zadrego Šumanovo, ker, če se v Bosni in Hercegovini hočejo dobre šole osnovati, ne smejo se gimnazije ustrojiti po kalupu avstrijskih gimnazij, ampak po potrebi dotičnih dežel, teh potreb pa je treba se poprej priučiti v deželi sami, kjer se gimnazije imajo ustanoviti. Vrh tega pa ne bodo zadostovali učitelji Slovenci in Čehi, ki nekoliko časa potrebujejo za naučenje hrvatskega jezika, ki je tudi jezik naroda v Bosni in Hercegovini.“

* Hadži Loji, znanemu vodju turških ustašev, ki se nahaja v sarajevski bolnišnici, so uni dan zdravniki odrezali nogo. Hadži Loja se je dolgo branil te operacije, a naposled se je vendar udal in tako je v znamenje svoje „hrabrosti“ dobil — leseno nogo.

* V Carigradu je taka lakota, da se bojijo velikega upora, če se stvar kmalu na bolje ne obrne. Vlada peke, da morajo v izgubo kruh peči, sili z obljubo, da bode jim pozneje izgubo povrnila. Patrole hodijo po mestu, da se lačni postopači ne zbirajo, in kakega hrupa ne počno. Posebno pribegli muhamedanci veliko trpijo, ker nimajo od ničesa živeti.

Naši dopisi.

Iz Glamoča v Bosni 28. marcija. M. — Vse kaže na to, da naš kranjski polk v Livnu ostane. Deseti lovski batalijon ide v Bogojno, od katerega pride jedna stotinja v doljni, jedna pa v gornji Vakuf. Brigadir naš gosp. general Latterer kmalu Livno zapusti in se v Trst podá. Da nam to ni prijetna novica, razume se samo po sebi. Vendar se nadjamo lepšega življenja zato, ker vedno več Avstrijancev le-sem dohaja, ki nam vseh potrebnih reči donšajo. Tudi so se že kavarne napravile, v katerih se nahajajo različni časniki, katere jako radovedni prebiramo. — Včeraj imeli smo tukaj volitev občinskega predstojnika. Izvoljen je bil Golub Kalaba, vinski trgovec srbskega zakona, njegov namestnik pa je Ahmed beg Pilipović; ne ta ne uni pisati ne ume. Občinski pisár je mlad Dalmatinec z imenom Terko Taburno iz Splita; služba njegova ni ravno pretežavna; imenuje se biležnik s 50 gld. mesečne plače. Tudi so izvoljeni 4 kolonisti (panduri), od katerih sta 2 zmirom v občinski pisarni. Občina glamoška ima povelje, mostove in poti popraviti, a le z nevoljo ta dela dovršuje, kajti pred našim prihodom to ni bilo v navadi.

V Gorici 6. aprila. — Ali je imel moj zadnji dopisek (v št. 14. „Nov.“) glavo, ali ne, — ne vem, pač pa mu je po poti v Ljubljano prirastla noga, ki ni njegova, ker 25. marcija ni dopisnik po Solkanu hodil.*) — Pretekli ponedeljek je „L' Isonzo“ zopet začel izhajati. In, kako se ponaša sè svojim vstajenjem! — Te dni so v drugo zaprli nekega Cesciutti-a, tovaruša tistih politiških vjetnikov, o katerih sem uni pot povedal, da so jih odpeljali v Gradec. Cesciutti je bil — položivši kavcijo — začasno izpu-

*) Le „error loci“ bila je ona notica iz Solkana, ki bi bila, kakor „— in pa nova vrsta kaže“, priti pod „gospodarske novice“.

Vred.

ščen iz zapora. Da so ga zdaj vnovič zaprli, kaže, da se bliža začetek konca. — V Loki ($\frac{3}{4}$ ure od tukaj) je neki Komel kamenje lomil. Spodkopan kamen je padel na nj, da je koj mrtev obležal. — Neko Tržaško dekle je hotelo pri mostu v Sočo skočiti, toda jo je neki mestni stražnik ustavil. — Iz tukajšnjega zapora so hoteli 3 vjetniki pobegniti. Prevertali so že bili strop v sobi; skoz luknjo so namerali priti na streho in dalje po strebah naprej do katerega varnega kraja. Spodletelo jim je, ker je stražnik slišal strop predirati. — Tatvine so v mestu in na kmetih na dnevnem redu. Pri tukajšnjem plackomandu so po noči 31. marcija ukradli okoli 2000 gold.; pri nekem krčmarji pa svinine. — Društvo „Sloga“ bo imelo 17. aprila t. l. občen zbor v čitalnici.

Iz Motnika 4. aprila. (*O Matičinih knjigah*) smo v zadnjih „Novicah“ iz občnega zbora Matičinega našli neki glas, da jih čita le kakih 10–20 profesorjev, vsi drugi udje prostega naroda pa da ne marajo za nje. Kako, da kdo, ki je čul morebiti le mnenje 2–3 osob, si upa govoriti o mnenji naroda po deželi? Dolžnost me zato veže, da se oglasim tudi jaz prosti Slovenec proti tej enostranski sodbi ter rečem, da Matičine knjige prav radi beremo tudi neučeni Slovenci, samouki, zato, da izvemo in znamo, kaj je vednost na svetu. Le resnico govorim, če rečem, da vsacega prostega uda Matičinega gredó knjige iz rok v roke, vsaj donášajo mnogovrstnega blagá za poduk in zabavo. Dozdaj nam je Matica toliko lepih knjig podala, da smo ž njimi prav zadovoljni, tudi nam še posebno ugajajo slovenski zemljevidi, ki bi jih še danes ne imeli, ako bi Matica ne imeli. Naj le tudi zanaprej izdaja Matica kolikor moči popularno pisane znanstvene knjige, vmes pa tudi kako zabavno knjigo. Prav bi tudi bilo, da bi izdala tudi dogmatiko, o kateri se je uže enkrat govorilo, vsaj je veliko število njenih členov duhovnikov. Vsem pa tako ni mogoče vstreči, kajti sam Bog ne dela vsem po volji. Skoraj naj pa tudi začne izdavat *„narodno blago“*. Slovenci take povesti radi beró in poslušajo; s tako knjigo bodo gotovo prav zadovoljni. Jaz ne govorim za izdavanje *„narodnega blagá“* pa zato, ker sem uže nekoliko take nabrane tvarine izročil Matici, ampak zato, ker vem, da vstreže s tem učenemu in neučenemu svetu.

Gašpar Križnik.

Iz Notranjskega 24. marcija. (*Facta loquuntur!* — Konec.) (13.) Proti koncu pa vendar koranovega modrišana nekoliko vest peče, sicer bi ne trdil, da bodo tudi v prihodnje, če se tudi politična sistema kaj spremeni, šolske gosposke le delavne — poštene — učitelje akceptirale, in da malomarnežem solnce milo sijalo ne bode. Kdo pa je malomarnež in kdo poštenjak, vé uže sedaj vsak pošten narodnjak.

Evo lastno zaušesnico! Koliko renegatov učiteljev je, da to lepo ime v resnici zaslužijo? Koliko jih je, da delajo za napredek in blagor naroda, kateri jih živí? So li morebiti tisti, ki so pomagali, da se je ljudstvu še to malo pravic napram šole vzelo, kar jih je do sedaj imelo? „Ja, Bauer, das ist was anderes“. Plačaj — pa molči! — In taka svojat drzne se trditi, da v prid naroda deluje? O ironija §. 19. temeljnih postav!

Dalje pa ta „vsegavedež“ z ostro besedo naklada dopisniku „Slov. Naroda“, naj svoje dolžnosti natančno spolnuje, ne pa svojih kolegov sè zabavljanjem grdí. Tu jo je pa reva zopet pošteno naletel, kajti le zopet je treba „den Spiess umkebren“. Vi, vi spolnujte svoje dolžnosti in se odpovejte vohonstvu, natolcevanju in denunciranju po krivici!

Evo učiteljstvo! tú imaš 14 dušnih in telesnih dobrih del usmiljenega notranjskega „zweigvereina“! Blagor ti za take velike dobrote! Zavidanja si vredno!

Notranjskemu „Demostenu“ pa konečno v nalogo dam, naj nam sledeča kratka vprašanja reši.

Komu edino pa ima kranjsko učiteljstvo za to malo prostosti, kar je je do sedaj uživalo, zahvaliti se? Kdo se je pri debatah o novih šolskih postavah za povzdigo šolstva in prid učiteljstva boril in potezal? Morebiti Kromer Dežmanovci, kateri so nekdanji narodni večini sl. deželnega zbora povsod, kedar je šlo za narodne pravice in za pravne pravice in samostalnosti učiteljev in zboljšanje njihovega gmotnega položaja, trdovratno nasprotovali? Ali znabiti da celó Vestenecku, Škerbincu in onim kukavicam zadnje deželne učiteljske konference (izvzemši osmerico), kateri so s sedaj potrjeno postavo občinam — razen bremen — vse pravice napram šole vzeli? In morebiti tudi „zweigvereinerjem“, katerim načelo je, vse, kar je značajno in národno, denuncirati, preganjati in nesramno tožariti?

Naj tú sem le še pristavim, kar so „Novice“ prav a propos v zadnjem svojem listu iz Selakove knjige „zur Reform der Gymnasien“ profesorjem gimnazijskim priporočale, rekši, da učitelj naj je v vsem zgled mladini ter naj najprej sebe in svoj značaj kultivira, predno kot „kulturträger“ misli na Slovenskem mladino odgojevati. Kar veljá zarad gimnazijskih učiteljev, to veljá tudi učiteljem ljudskih šol, sicer se mora res z Goetheom reči:

„Vernunft wird Unsinn, Wohlthat Plage,
Wehe! dass du ein „Slave“ bist;
Vom Rechte, das mit uns geboren ist,
Von dem ist — leider keine Rede.“

Notranjski rodoljub.

Iz Škofje Loke 6. aprila. (*O mestnih naših volitvah*) ne bom veliko pisal; dosti je, da na kratko rečem: v vseh razredih smo zmagali! Veselilo nas je 4. dne t. m. koj popoldne prejeti od gosp. dr. Bleiweisa, častnega našega občana, telegram, v katerem nam čestita o srečnem izidu naših volitev s sledečimi besedami: „Slava poštenim narodnjakom volivcem! Živio župan Blaž Mohar!“ — To kratko poročilo bralcem našim vse pové. Razvidno nam je iz častnega izida volitev, da vse „Tagblattovo“ rogovilenje ni peščici tukajšnjih tujcev in njih načelniku novomeškemu Fabjanu nič pomagalo, značajne domačine zbegati. Zato čast in hvala jim! Škofja Loka je še — stara Loka.

V Želimeljem 5. aprila. (*Nova volitev občine želimeljske.*) Županija želimeljska šteje 3 podobčine: želimeljsko, golsko in zapotoško, ki volijo v starešinstvo 12 mož. V novi volitvi, ki se je v lepem redu vršila 11. dne u. m. v novem golskem farovžu pod uradnim vodstvom okrajnega glavarja pl. Wurzbacha, bili so izvoljeni naslednji odborniki: France Virant, Bernard Švigelj, Anton Železnikar, Janez Ahčin, Janez Golob, Matevž Centa, France Mavec, Anton Škerbec, Jože Purkart, Jože Janežič, Matevž Ponikvar, Janez Peček. Izmed teh 12 odbornikov v volitvi 23. dne t. m., katero tudi je vodil gosp. okrajni glavar sam v grajščinski nadlogarnici v Želimeljem je dobil poprejšnji župan Jože Janežič vseh 11 glasov in tako še ostane naš župan. Matevž Ponikvar z 10 glasovi, Janez Peček z 9 glasovi in Matevž Centa z 8 glasovi potrjeni so za svetovalce. Pri volitvah se je jasno videlo, da so možje volili brez strasti in da le korist občine bila je njihovo vodilo. Slava!

Iz Ljubljane. — Z oljko mirú med narodi avstrijskimi se je prikazal minister grof Taaffe v zadnji seji dunajske zbornice poslancev pred njihovim odhodom na velikonočne praznike. Hvala mu! Besede cesarjeve: „naredite mi mir med mojimi narodi“ bile so dozdaj le glas upijočega v puščavi, -- minister Taaffe

jih po besedah, ki jih je govoril 5. dan t. m. v državnem zboru in katere objavimo na drugem mestu, boče vresničiti. Veljala je njegova beseda posebno cesarskim uradnikom, ki so s svojim strančarskim mnogokrat silovitim vtikanjem v volitve nam Slovencem in Slovanom avstrijskim sploh pokazili naravni ljudski obraz občinskih, deželnih in državnih zborov. Mi Slovenci ne zahtevamo, da bi se nam pekla kaka posebna pogača, a pravico imamo tirjati, da volje slovenskega naroda nam ne zatira nemčurska sila pod krinko „lažnjivega ustavoverstva“ in onega „nemškega liberalizma“, katerega jarm je uže nestrpljiv postal konservativnim možem povsod. Uže drugi teden bomo pri naših mestnih volitvah priliko imeli opazovati, ali se bodo volitve vršile tako, kakor minister Taaffe hoče in v čemur ga bode po svoji obljubi gotovo podpiral naš častiti c. k. deželni predsednik vitez Kalina. Le to nam še zmirom skrbi dela, da ministri Stremayr, de Pretis in Glaser niso še nikdar nikoli objavili besedi v smislu Taaffeovem. Radovedni smo tedaj, kako se bodo vršile po veliki noči mestne volitve, ki — se ve da — morejo le tadaj srečne biti, če tudi vsak, kdor ima pravico voliti, stori svojo dolžnost in gre volit od narodnega volilnega odbora priporočane domoljube.

— (Iz odborove seje družbe kmetijske 6. dne t. m.) Odbornik dr. Ahačič poroča o postavi, katero c. k. ministerstvo kmetijstva namerava zoper škodo, ki jo delajo živali in lovci kmetijstvu; po obširni razpravi je bilo po predlogu poročevalčevem sklenjeno, c. k. vladi nasvetovati, da, če se za Kranjsko kaka nova postava dá o tej zadevi, naj se naredi enaka štajerski. — Neugodno rešitev prošnje, ki jo je družba kmetijska lani ob odhodu naših rezervistov v Bosno predložila sl. finančnemu ministerstvu, da bi za oni čas, ko kmetovalci ne morejo domá gospodarstva oskrbovati, odpustil se jim zemljiški davek, je odbor obžalovaje na znanje vzel. — Vsled dopisa sl. deželnega odbora, naj bi mu družba kmetijska svoje pozvedbe o novem inštitutu davkovskih iztirjevalcev na znanje dala, je sklenil odbor gosp. Pfeiferja, ki je v zbornici poslancev o isti zadevi interpelacijo stavil do ministerstva, prositi za specialne date, ob enem pa ponoviti tudi poziv podružnicam, naj kmalu poročajo, kolikor jim je o tej zadevi znano. — Prošnji bohinske kmetijske podružnice, da bi v Bohinj dobili bika belanskega plemena, se bode skusilo zadostiti; po njenem predlogu se naroči v „Novicah“ priporočani telečji napajač; za ude so bili sprejeti gospodje: Tomaž Hitz, voditelj sirarskih družeb, Janez Mencinger, posestnik in mesar v Bohinji in Janez Šoklič v Savici. — Poročilo gosp. grofa Barbota, ki je družbo kmetijsko zastopal v dunajskem odboru 26. dne u. m., ki ima nalog pripraviti delati za shod vinorejcev septembra meseca na Dunaji, je bilo zahvalno na znanje vzeto. — Poročilo, kako se bode družba kmetijska kranjska skupno z vsemi družbami kmetijskimi na Dunaji udeležila slavnosti cesarjeve sreberne poroke, se je naznanje vzelo. — Šoli in župniji v Čemšeniku se je iz družbine založge dal po en panj s premakljivimi satniki; — prošnja Len. Božiča v Kamnigoricu za denarno podporo čebelarstva se je pa izročila čebelarškemu društvu v rešitev, ker družba kmetijska nima državne subvencije. — Sklenilo se je prositi c. k. deželno vlado za ponovljeni razglas postave tičjega varstva, — v „Novicah“ pa razglasiti poziv do podružnic, naj delajo na to, da župani in okrajni glavarji storijo svojo dolžnost o pokončavanji gosenic. — Konečno je bilo sklenjeno, da se v spomin cesarjeve poroke v središči družbinega vrta na Poljanah sadi neki poseben jesen, ki se na vrtilih

ima zavoljo lepšega in košate svoje veje po strani razprostira.

— (V zadnji seji Matičinega odbora) so bili vsi njegovi prejšnji upravniki zopet izvoljeni in dr. Jan. Bleiweis je zopet prevzel vredništvo „letopisa“ njenega. Ukrenilo se je potem izvrševanje sklepov poslednjega občnega zbora in pod potrebnimi kvartelami kupiti hišo banke „Slovenije“. — Več o razpravah te seje prinese zapisnik.

— (V zadnji seji mestnega odbora) je odbornik g. Doberlet razkladal potrebo nove velike klavnice, v kateri bi se klala vsa živina (goveda, koštruni, prešiči), ki se v Ljubljani povžije. Obširno je podpiral ta predlog ne le iz zdravstvenega obzira, temuč tudi iz finančnega, ter navajal, da, če bi se mesto samo ne hotelo poprijeti tega podvzetja, vé on za konsorcij (družbo), ki bi napravo nove klavnice na svoje stroške prevzel proti temu, da se jej dovoli pobiranje primerne takse od vsake zaklane živine, konsorcij bi pa vendar tudi od te takse magistratu toliko povračal, kolikor ima mesto sedaj dohodkov od klavnice. Ta daleč segajoči predlog se je izročil v pretres dotičnemu odseku.

— (Zadnja „beseda“ zimске saisonе) v čitalnici naši bila je zopet izvrstno lepa. Naš pevski zbor gospodov in gospic odlikoval se je pod vodstvom gosp. V. Valente v 3 piesah tako, da moremo čedalje bolj ponosni biti na naše moči. Vrh tega pa še posebno hvalliti gosp. Medena in gosp. Valento, ki sta samspeve pela, bilo bi vodo nositi v morje. Imeli smo pa priliko ta večer radovati se nad igro na glasoviru mlade umetnice gospice Tinice Karingerjeve in pa nad igro na goslih gosp. Antona Kleina. Igrala je 13letna gospica tri piese sama, namreč Thalbergovo fantazijo iz opere „la straniera“, Mendelsohnovo „lovsko pesem“ in Bovy-Lysbergov „valse brillante“. Izenadila nas je njena tehnika, ko smo slišali tako gladko in precizno igrati jako težavne pasaže. V „valse brillante“ pa nam je imponirala še z odločno, zmerom v strogem taktu izpeljano igro, v kateri je krepostno z levo roko markirala spremljevajoče akorde. Občinstvo je ljubko deklico po vsaki igri navdušeno častilo. Res ponosna sme biti gospá Karingerjeva na izvrstni talent svoje hčerke in učenke Tinice in na sijajni vspeh nocojšnjega večera. Če bi smeli le malo opazko dodati, bila bi ta, da bi se mladi umetnici ne nakladale uže take naloge, ki presejajo moč njenih še majhnih prstikov. — Gosp. Anton Klein, ki je igral na goslih „potpouri iz Gounodove opere Faust“, imel je priliko pokazati v raznih vrstah izrazovanja muzikalnih efektov svojo umetnost, s katero je ganljivo doneče glasove svojemu instrumentu izvabil. Hvala mu lepa, da vsigdar radovoljno sodeluje pri čitalničnih „besedah“; le škoda, da nimamo te lepe moči zmirom v Ljubljani. Spremljevala ga je na glasoviru gospica T. Karingerjeva in tudi v tem je svojo spretnost pokazala. — Da po vsem tem smo zapustili čitalnično dvorano jako zadovoljni, ni treba znova trditi.

— Zanimivo nam je bilo izvedeti, da gospica Irma pl. Fichtenau, pozneje De-Sassi imenovana, ki nas je prejšnja leta v čitalnici z lepim svojim petjem razveseljevala, je sedaj v Malti omožena z gosp. Stanisl. Favi-om, kapelnikom. Italijanski časnik, ki to poroča, jo imenuje „distinta artista di canto“ (izvrstno pevsko umetnico). — V istem časniku beremo o gosp. Nollu slededečo častno poročilo: „Giuseppe Noll, primo baritono assoluto, di voce bellissima, di buona scuola di canto, e che fu già applaudito in parecchi Teatri all'estero, ha firmato un contratto per la primavera per il Dal Verme di Milano.“

— (Pogorelcem v Dragovanji) je cesar daroval iz svoje lastne blagajnice 600 gold.

— (Vodstvo ljudske kuhinje) je sklenilo 24. dan t. m. opoldne v spomin sreberne poroke cesarjevo pogostiti veliko število mestnih ubozih z juho, govejim mesom, pečenko, kruhom in kozarcem vina.

— (Katoliška družba), ki je ravnokar izdala brošurico IX. „Glasi katoliške družbe“, ima svoj občni zbor in volitev odbornikov 17. dne t. m. zvečer ob 7. uri.

— († Janez Parapat.) Ravnokar zvemo žalostno novico, da je v Zagradcu umrl velečastiti gosp. župnik Janez Parapat, znani slovenski pisatelj in odbornik „Matice slovenske“. Zopet eden manj med narodnimi delavci. Lahka mu zemljica!

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Državni zbor je odložil svoje zborovanje do 17. dne t. m.

— V splošni razpravi državnega proračuna za letošnje leto je ministerstvo slišalo ostro, pa popolno upravičeno kritiko večletnega gospodarstva v denarnih, narodnih, šolskih in drugih zadevah; pretresali so to nesrečno vedenje liberalne ère posebno poslanci Pražak, dr. Vošnjak, Vitezić, Wurm, Dipauli, Pflügl, Kusy in še drugi, ki so vsak iz svoje dežele razglašali pritožbe, katere so skušali nekateri ustavoverci, med njimi tudi Dežman, pobijati, pa jim je tako malo obveljalo, kakor je obveljal slabotni odgovor zeló togotnega finančnega ministra barona de Pretisa baronu Dipauli-u, ki je naposled pritiral celi kup dokazov za resnico svojih besed, dodavši opazko: „ni ne treba še posebnih dokazov na papirji, vsaj gre skozi vso Avstrijo kakor kužna sapa splošni občutek, da pojema denarna moč ljudstva in da bode še bolj pojemala, če kmalu ni pomoči“ („es ist eben das allgemeine Gefühl, welches wie ein Pesthauch durch Oesterreich zieht“ itd.). Baron Dipauli pa je končal svoj obširni govor tako-le: „Geslo vaše stranke je: „Sparen wollen wir nicht, also erhöhen wir die Steuern“ (varčno ravnati [šparati] nočemo, zato naj povikšamo davke.*)

*) Treba bo, da slovenski časniki prinesó, ko pridejo nove volitve v državni zbor, nekatere govore poslancev naše stranke in še posebno Wurmovega in Vošnjakovega, katere je napadel Dežman, da ljudstvo naše sliši, kar zakrivajo nemški časniki a la „Laib. Zeit.“, ki je vse besedovanje Dežmanovo prinesla, naših poslancev temeljite govore pa komaj omenila. Tako bodo ti govori najboljši „vademecum“ volilcem pri novih volitvah.

Vred.

Minister grof Taaffe je vse govore pazljivo poslušal; o specijalni razpravi potrebščin ministerstva notranjih oprav pa vstane in pravi: „Jaz obžalujem, če so res nekateri uradniki s svojo animoznostjo (sovražnostjo) do slovanskega naroda njega narodni čut žalili. Jaz hočem na vsak način, kolikor bode mogoče, na to delati, da bodo uradniki pred očmi imeli, da svojo dolžnost skrunijo, če kažejo zoper kako narodnost kakošno protivnost.“

Takih besedi res še nismo slišali s klopí minister-skih. Naj bi tudi le v dejanje prestopile, da bi — kakor je moravski poslanec dr. Kusy rekel — „vendar enkrat prestalo zatiranje Slovanov in sovrašstvo narodnega prizadevanja našega ljudstva.“

— Kakor se nam iz Dunaja piše, so nove volitve v državni zbor prav blizo. Zato, rodoljubi na deželi, uže zdaj pozor, da nam sovražnik ne seje ljulike med pšenico! — Deželni zbori pa bodo — po „Pressi“ — še le septembra meseca.

Česko. Iz Prage. — Tukajšnji slovanski časniki vsled govora Pražakovega v državnem zboru prinašajo članke, iz katerih je razvidno, da jih je volja stopiti v državni zbor, če jim vlada in ustavoverna stranka prijazno naproti pride. Od druge strani pa se sliši, da je minister Taaffe nekemu ustavovercu na Českem rekel, da Čehi morajo prej v državni zbor stopiti, predno se z njimi začne pogajanje.

Hrvatsko. — Pododbor hrvatskega kraljevinskega odbora, v katerem so gospodje Krestić, Mrazović in Miškatović, ima, kakor pripovedujejo domače novine, skor vsak dan seje, ter se nadeja, da bode svoje predloge o reviziji finančne pogodbe z Ogersko, na katero cela domovina z največo pozornostjo gleda, do konca tega meseca dogotovil.

Iz Vidma na Laškem. — Tukajšnje županstvo in pa kupčijska zbornica sta sklenila, 14., 15. in 16. avgusta t. l. razstavo furlanskih vin napraviti. Opravičen je sum, da za grmom te razstave tiči kaka politiška agitacija.

Turčija. — S Carigrada se poroča, da je turška vlada pritrdila zasedbi Rumelije skupno po evropskih vladah ter obljubila novo upravo te dežele pod govérnerjem, ki ga bo ona imenovala, ki pa bo stal pod nadzorstvom evropske komisije. Grkom je prepustila tudi štiri kraje. — Bolgarske ustaje je zdaj konec in sicer po ukazu Rusije, ki je zapovedala ustajnikom razkropiti se. Tudi Hubmayerjeva četa se je razšla, a on bo vstopil v bolgarsko vojno za topničarskega častnika.

Za volitve v ljubljanski mestni zastop,

katere bodo v torek, sredo in četrtek po veliki noči,

priporoča narodni volilni odbor sledeče rodoljube:

Naši kandidatje so:

Za III. razred, ki voli 15. aprila:

Janez N. Horak, hišni posestnik. Josip Jurčič, urednik. Dr. Val. Zarnik, deželni poslanec.

Za II. razred, ki voli 16. aprila:

Franjo Ravnikar, dež. blagajnik. Luka Robič, dež. poslanec. Dr. J. Vošnjak, dež. poslanec.

Za I. razred, ki voli 17. aprila:

Andrej Dolinar, trgovec. Josip Kušar, trgovec. Dr. Josip Poklukar, deželni poslanec.

Josip Streelba, trgovec.